

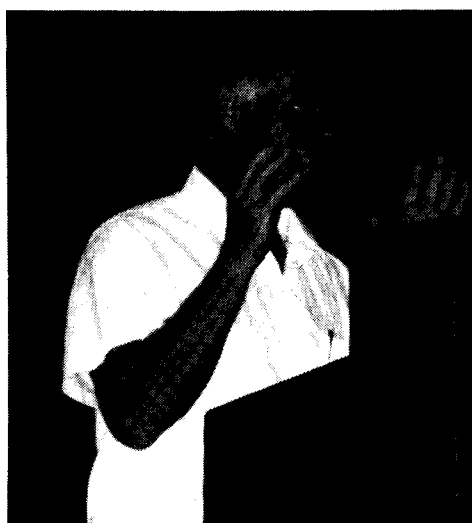
האסיפה הכללית המשותפת ה־8

ה־37 של התאחדות מגדלי בקר וה־57 של "החקלאית"

"אפשר לומר במידה רבה של סיפוק, שאסיפה זו הצטיינה לא רק במספר משתתפיה הרב מבשנים עברו, המיוחד בה היתה העירנות וההשתתפות הפעילה של חלק גדול מן החברים שהתכנסו. לא עוד "קבלת הדין", הווה אומר אישור אוטומטי של כל מכלול ההצעות – אלא מאבק עיקש על עמדות עקרוניות כעל פרטים דקים, כאחד. היה כאילו משב רוח רענן ודאגה אמיתית לגורלם המשותף של בוקרי ישראל גרמו לנוכחים לזנוח נוהג אדישות ולקחת חלק פעיל בדיונים. ההוכחה הטובה ביותר היתה במספר הניכר שחזר לאולם האסיפה אחרי ארוחת־צהרים מאוחרת".

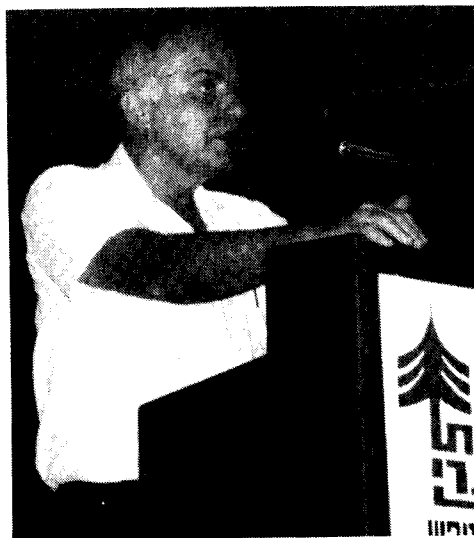
אלה היו דברי כתבנו – מלפני שנתיים, לאחר סיום אסיפתנו הקודמת ה־36. האם גם הפעם התקיימה האסיפה באותה רוח של חידוש ותקווה לנהלים חדשים המבטיחים יתר פעילות והשתתפות הציבור, ובעיקר נציגיו, בדרך קבלת ההחלטות והבקרה על ביצוען? תמנהי.

לעומת זה, שוני גדול היה לגבי סדר היום. אם מצד אחד התברכה האסיפה בנוכחותו של שר החקלאות עצמו ואנשי משרדו, ובנוכחותו של יו"ר המרכז החקלאי כיאה לאסיפת אירגון מקצועי שבחסותו – הלוא מצד שני בלטו בהיעדרם נציגי התנועות ומועצת החלב. למה? דוקא היתה שם הזדמנות נדירה לשמוע את רחשי לבם וביטוי לבעיותיהם של הרפתנים יצרני החלב באופן בלתי אמצעי. הם החמיצו הזדמנות.

דניאל פרי, מזכ"ל ההתאחדות.

האסיפה נפתחה באיחור של כחצי שעה משום שחיכו שיגיעו יותר רפתנים. כרגיל, הדבר נובע מן הצורך לסיים קודם כל את החליבה בבית, אך גם מהרגל לא טוב. מזכיר המ"ב **דניאל פרי** פתח את הכנס, שגם השנה התקיים באולם היפה של בית־יערי. בהמשך נביא מדברי משתתפי הדיונים, דיווח לא מילולי ולא מלא, משום שקשה להשיג תרשומת שלמה ומקיפה בשיטה הידנית הישנה, מחד – ובגלל חילופי הרושמות בהתאם למסגרת של ההתאחדות, או של "החקלאית" לסירוגין, מאידך. מה גם, שעד הכנת דברים אלה לדפוס טרם פוענחו כתבי־היד וכמובן גם לא הודפסו. יתכן מאד, שבעתיד נצטרך למצוא פתרונות יותר משוכללים ומדויקים, אבל בודאי גם יותר יקרים, כגון הקלטת הדיונים ופיענוח התמלילים.

שר החקלאות יעקב צור מברך את באי האסיפה.

יצרנים/מגדלים ומשווקים. מאחר שהעומדים בראש הגורמים הנ"ל הם נבחר ציבור, יש להם הסמכות המלאה לנהל את הענף – ולא מצליחים. יש לשאוף לכך, ששלושת הגורמים הללו יהיו שלחן שיקבע את המדיניות המוסכמת על כל המתישבים.

בוזה ניתן האות לפתיחת הדיון, כי רב החברים דעתם אינה נוחה מדברי השר, אם לנקוט לשון המעטה. לזכותו של שר החקלאות ייאמר, שלא נטש את זירת הוויכוח בסיום דבריו, אלא ניצל את ההזדמנות לשמוע השגות והתנגדויות

שר החקלאות יעקב צור פתח בברכו את באי האסיפה ואת היצרנים בכלל. אחר עבר והזכיר את בעיות ענפי הלול ואת הדרכים והרפורמות שהממשלה חושבת לנקוט כדי לעזור ללולנים לצאת מן המשברים. בצד זה הזכיר, שאין כל תכנית לבצע רפורמות בענף הרפת, והעלה על נס את הצלחת ענף הרפת לשמור על התכנון גם בלי מתן סובסידיה. אמנם, השר היה רוצה לראות שגם להבא התנועות תחלקנה את המכסות, אם וכאשר תגדלנה, על פי שיקולים התישבותיים, ולא לפי נוסחה אוטומטית. כמו כן סבר, שיש להשתחרר מן השתדלנות והוויכוחים האין-סופיים עם האוצר, ולהעביר את ההתחשבוניות לגורם אוביקטיבי שיפסוק גם בדבר סל הוצאות לייצור חלב ופיצויים על התיקרויות בפרקי זמן מתאימים.

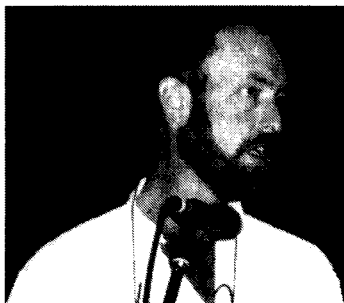
כאן נכנס השר לדיון בבעיות אמב"ל וייצור הבשר הטרי בישראל. מסתבר שהנושא פרוץ למדי, ולנוכח המתרחש בשוק (ופסיקת בג"ץ בנדון, לעומת תחיקה אפשרית – כפי שאנו שומעים לאחרונה – מ.מ.) אין בשורות של ממש. גם בקשר לקיום הצפוי של "האוטונומיה" טרם ברורה הדרך לשילוב שני משקים מקבילים. בעצם, טרם יודעים איך לטפל בתחרות הצפויה לגבי מספר ענפים חקלאיים. שוב, הדגש על ענפי שדה וגן לייצוא, ולא דוקא ייצור החלב.

ביחס לענף הרפת קבע השר, שיש למצוא פתרון של איחוד שלושת הגורמים הקובעים בענף – המ"ב, מועצת החלב, תגובה – שבראשם עומדים אנשי ההתישבות, כלומר מודל של

שלחן הנשיאות עם פתיחת האסיפות.

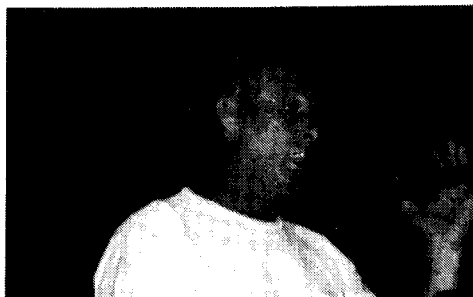
תשומות והתיעלות – אין לא הגיון ולא מקום לספוג קנס על התיעלות.

עוזי דובלין, רמת-צבי.

אבינועם שמעוני, ג'יאשיה: מוסדות החקלאות לא צעדו קדימה, אצלנו הכל בשיטת המינויים. יש להחליף את השיטה. ההתאחדות צריכה להיות אירגון מקצועי של רפתנים. צריך להיבחר אדם בעל כישורים וללא שיקולים פוליטיים. אנו נאבקים על עקרונות, יש לשנות את מבנה ושיטת הבחירות. באשר למערכת היחסים עם תנובה, אי אפשר לקבל נתונים מתנובה וקיימת בעיה אמיתית.

היו עוד חברים רבים שקמו ודיברו ממקומם באולם. חבל שהתרשומת לא יכלה לקלוט את שעל לבם, בעוד המצלמה האילמת תפסה כמה מהם. תוך כדי הדברים השיב **דניאל פרי** לכמה הערות, אך את עיקר תשובותיו לדברי השר נביא במרוכז בהמשך. כאן מן הראוי להביא עוד כמה הערות/השגות של **שר החקלאות** המתיחסות לנאמר על ידי המשתתפים בדיון: בעולם משתנה צריך מפות נכונות וצריך מצפן.

אבינועם שמעוני, ג'יאשיה.

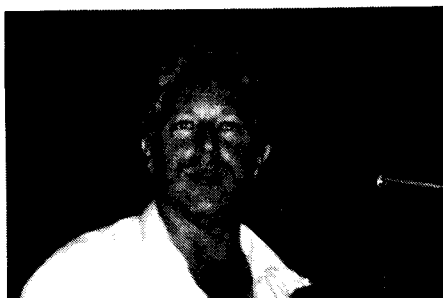
וחששות ממקור ראשון, דבר שאיפשר לו לחזור ולהשתתף בדיון. בהמשך נביא מתוך תרשומת הוויכוח שהתנהל בעקבות דברי השר; יתכן ולא כל הדברים נקלטו ונרשמו משום שהאווירה התחממה ולעתים דיברו כמה אנשים בעת ובעונה אחת – שלא להזכיר את קריאות הביניים הרמות והמרובות.

יעקב קרסנה, כפר יהושע: הכל מילים בנושא החקלאות. האם הציונות היא לחסל את המשק המשפחתי? יעקב צור הולך בעקבות ארבעה שרי חקלאות, שהחלו להרוס את החקלאות. הפרה היא עדיין הנכס המכניס ביותר במשק החקלאי. יש לסבסד את החקלאות כפי שנעשה בכל ארצות הים התיכון, על מנת למשוך את הנוער וכדי שיהיה עתיד במדינה.

אליעזר קרסנה, כפר-יהושע.

עוזי דובלין, רמת צבי: אי אפשר לקיים דיון בלי להביא בחשבון את האוטונומיה. השוק החופשי וכוחות השוק ממשיכים לשחק, והחשש הוא שזה יקרה גם בענף שלנו. בעתיד תהיה זרימת מוצרים אלינו ואליהם, ובמשך הזמן יצליחו שם להתחרות עם הטובה שבתעשיות. היחידות בענף הרפת הולכות וקטנות, באופן יחסי מבחינת הרפת. אין להקים רפתות חדשות בשום פנים ואופן – ודוקא קמות רפתות חדשות, שבענף מוגבל כמו שלנו זה הרס. יש לחזק רפתות קיימות, אשר הולכות ונפגעות זה עשר שנים. ובענין מחיר המטרה: סל

יעקב זליגר, חפץ-חיים.

החקלאות את דברו – וגם זכה למידה לא קטנה של קריאות ביניים "ביקורתיות", להשגות ושאלות ובעקבותיהן ויכוח עירוני. מיד עם תום החלק הכללי של הכנס ובטרם נגשו לאסיפות כתקנון, היה רגע של התרוממות רוח ונחת רבה ממעמד הענקת הפרסים – ובמיוחד מהופעת הזמרת אורה אמיר מכפר ויתקין, שהפליאה בביצועיה ובפרט ב"שיר ערש לפרה", אותו הגישה בטעם ורגש רב, ממש יופי!

בתנועה הקיבוצית, 25% מההכנסה היא מחקלאות. המטרה היא כפר שיהיה בו גרעין חקלאי, אך רב תושביו לא יחיו מחקלאות. תהליך זה בלתי נמנע. המדינה חייבת להיות מעורבת בחקלאות, אשר קיומה הוא גם תנאי לקיום המוצרים הנלווים אליה. יש לבדוק את הממסד המייצג את החקלאים. למרות כל הלבטים והמצוקות, ענף הרפת מייצר כמעט רק לשוק המקומי, ושומר על השגים ועל כושר התחדשות והתיעלות.

כאן מוכרו רשמית על פתיחת האסיפות הכלליות של המ"ב ו"החקלאית" – **יעקב זליגר** נבחר ליו"ר המנהל את האסיפות, כשדניאל פרי משמש להן מזכיר. לוועדה המתמדת של אסיפת המ"ב נבחרו צביקה קידר, נחשולים ואודי יפה, אביגדור.

להבדיל משנים קודמות ומאסיפות קודמות, הפעם הוקדמה הענקת הפרסים לקיום האסיפות הכלליות של המ"ב ושל "החקלאית". כך שאחרי פתיחת האירוע בו נשא שר

הענקת פרס "החקלאית" ע"ש חיים צימרמן ז"ל

הערכה של "החקלאית", החליטה השנה להעניק את **הפרס לד"ר אלי מאיר**, ושמחתי גם שנתבקשתי לברכו לקבלת הפרס.

אלי מאיר ואנוכי הלכנו כברת דרך ארוכה יחד. אלי הקדים אותי במספר שנים, הוא החל עבודתו ב"החקלאית" כמחליף בשנת 1954, ואנוכי בשנת 1959. מתחילת דרכי ב"החקלאית" הכרתי את אלי הכרות קרובה שנמשכה כל השנים הללו. הכרות זו החלה עוד בצריפו בקיבוץ אורים, שהיה בית לכל המחליפים ולי בכללם, ואשר יחד עם אלי ואביבה עברו עלי הרבה ערבים ארוכים בהסתכלות באלבומי הבולים של אלי ובשאר האוספים שלו.

עם בחירתו של אלי לתפקיד החלה למעשה תרומתו הגדולה לרפואת הבקר הישראלית. יש

תפקיד הרופא הראשי ב"החקלאית" הוא תפקיד כפוי טובה. מתוקף היותו איש ההנהלה בתור ציבור הרופאים הוא מופקד על פתרון בעיות, שמתעוררות בין הרופאים ובין אזורם, וכך מביא עליו לעתים תכופות את זעמו של הרופא, בגלל עמדתו ובגלל הפתרונות והאמצעים שהוא נוקט לפתרון הבעיה. בתוקף היותו איש ציבור הרופאים בהנהלה, והיחידי בעצם המשקיף על הדברים מנקודת ראותו של רופא אזורי מנוסה – לעתים הוא מקומם עליו את ציבור הפעילים ב"החקלאית", אנשי ההנהלה, המועצה או הוועדות השונות. וככל שהוא ממשיך יותר שנים בתפקיד, כן גדל מספר השומרים לו טינה.

לכן שמחתי כשהתבשרתי, שוועדת הפרס ע"ש חיים צימרמן, שהוא הפרס הנכבד של

בהיותו מרכז של סקציית רופאי הבקר בישראל, יצר אלי מערכת קשרי מחקר משותף בין רופאי האגודה וחוקרים מחו"ל בבעיות שונות ברפואת הבקר והרבה מחקרים כבר התפרסמו בספרות המקצועית בחו"ל ובישראל. על פעילות זו נתמנה כחבר האקדמיה הוטרואינית המדעית גם בגרמניה וגם בצרפת.

דמותו המיוחדת של אלי – השילוב שיש בו בין הקסם האישי, בין מנהגי העולם הגדול לבין החליפה המהוקצעת והעניבה הססגונית – לבין הישראליות הקורנת ממנו והאנרגיה השופעת ממנו – הפכה לשם דבר בקונגרסים העולמיים לרפואת הבקר, וקשורה יותר מכל אדם אחר בישראל בהערכה הגדולה שזכתה לה רפואת הבקר בישראל. כתוצאה מהקשרים הבינלאומיים הללו הגיע אלי ב-1980 לתפקיד של סגן הנשיא של ההסתדרות העולמית של רופאי הבקר, תפקיד שבו הוא מכהן עד היום.

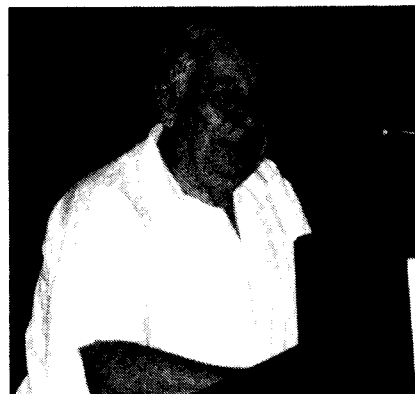
יפה עשתה ועדת הפרס שהחליטה להעניק לאלי את פרס ההערכה וההוקרה הנכבד ולאלי אומר – שא ברכה מכל רופאי האגודה שעבדו אתך כל השנים, ואיחולים להרבה שנות בריאות לך ולרעייתך אביבה.

אורי בריגיא

בדברי תשובתו הנרגשים לנוכח קבלת הפרס עמד אלי מאיר על הכבוד שנפל בחלקו בהצטרפו לשורה ארוכה ומכובדת של עמיתים וחוקרים שקדמו לו בקבלת פרס "החקלאית". בהערכה ופירגון אמיתיים העלה על נס את סגולותיהם ותרומתם של חתני הפרס הללו והשפעתם על קידום הרפואה הוטרואינית בישראל, תנאי לקיום עדר בקר בריא, יצרני ורווחי. עצם סיפור העשייה הרבה הזאת במשך עשרות בשנים מהווה פרק מרתק בתולדות הענף וחבל שהמעמד לא איפשר להקדיש לנושא את הזמן הראוי. לכן, לא נותר לחתן הפרס ד"ר אלי מאיר, אלא להודות לכל מברכיו ומוקיריו.

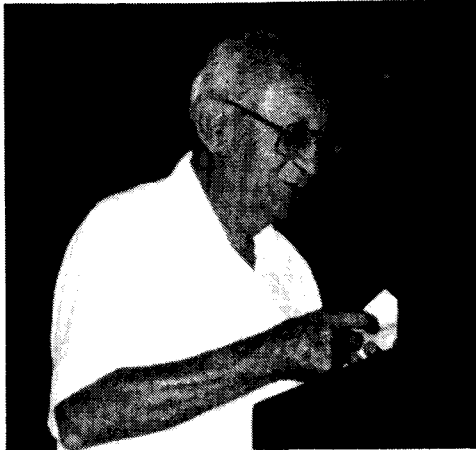
התורמים בתגלית מדעית, ויש התורמים בהדרכה והוראה, ויש התורמים כמו אלי ביצירת כלים ותנאים לרמה גבוהה של מקצוענות בנושא. בתפקידו כרופא ראשי הבא במגע עם הבעיות שמתעוררות בשדה, הבין אלי שתרומתו של הרופא האזורי של ב"החקלאית" היא אחת מאבני היסוד להצלחה ולקידום של עדר החלב הישראלי ואת תרומתו זו של הרופא יש לעודד, לקדם ולפתח.

אחד הדברים הראשונים שביצע היה הקמת הוועדות המקצועיות של רופאי האגודה, שהפכו למוסדות קבע שבהם התרכזו המומחים והגיעו לשגרת עבודה של ביקורים ברפתות ויעוץ לרופא האזורי בבעיות קשות שהתעוררו. כמו כן הבין אלי, שלנוכח העובדה שבישראל עדיין לא היתה קיימת הפקולטה לרפואה וטרינרית, אין דרך טובה להשתלמות מקצועית מאשר תקופות לימודים בחו"ל. למטרה זו פעל אלי להשגת מימון של קרנות שונות שבעזרתן נסעו במרוצת השנים עשרות רופאים לחו"ל, בעיקר לארה"ב – להשתלמות. כמו כן, פעל לאישור תשלום עבור השתתפות בקונגרסים מקצועיים על ידי הרופאים, ולתשלום "החקלאית" עבור השתתפות בלימודי ההמשך ברפואה וטרינרית בישראל, שאורגנו על ידי אוניברסיטת ת"א.

ד"ר אלי מאיר.

הענקת פרס ההתאחדות 1993

שלמה דורי, יפעת.

גרמניה והולנד וזאת לפי תוכנית מדויקת ומוכנה מראש. בשובו למשק, נרתם בתנופה לפיתוח ענף הרפת. המגמה – מציאת הנקודה הרווחית בין רמת התנובה ועלות הייצור, ולא דווקא הדגש על התנובה הגבוהה, שלא תמיד ריווחית.

פעיל כל השנים בוועדות ההתאחדות ומשרד החקלאות, יזם את הסקר המקצועי הכלכלי הראשון, על ידי ד"ר יהודה לוה ועוזרו יצחק רמר ברפת של יפעת – סקר המשמש עד היום יסוד לסקרים כלכליים שונים בענף הרפת. יזם והדריך עם ד"ר אבנ-חיים קורס ראשון לטכנאי רפת במדרשת רופין, קורסים המתנהלים עד היום והכשירו עשרות טכנאים ורפתנים בארץ. ב-1970 נבחר שלמה להחליף את אשר בן-צבי כמזכיר ההתאחדות מגדלי בקר, עד 1974. כמזכיר ההתאחדות נלחם בעקשנות האופיינית לו לקדם את המחקר במגמות המעשיות של הענף ובבעיות היום-יומיות לטיפול הענף, כאשר הדגש תמיד על רווחיות הענף. כן דאג להידוק הקשר עם מוסדות הענף בחו"ל.

עם סיום תפקידו כמזכיר המ"ב – חזר לרפת ביפעת וב-1986 – 50 שנה לאחר החליבה

ועדת הפרס שליד ההתאחדות מגדלי בקר בישראל (בהרכב אחיעם שני, ישראל פלמנבאום ויונה קמה) החליטו להעניק את פרס ההתאחדות לשנת 1993 לח' שלמה דורי, ואלה נימוקיה:

שלמה דורי נולד בפולין בשנת 1918. הוריו יעדו אותו ללימודי הרפואה, אך שלמה כבר אז נמשך לריח הזבל; למד בפולין ונסע לאוניברסיטה בצרפת ללמוד במגמה לבעלי-חיים – כמובן בענף בעלי חיים על ארבע. ב-1937 עלה לארץ ופנה מיד להכשרה ברפת רמת-יוחנן, אז רפת גדולה עם 100 פרות. קבוצת תל-יצחק שאיתה היה קשור עוד בחו"ל – עלתה להתיישבות בוואדי פולג ושלמה הצטרף אליה.

כמו כל חלוץ צעיר בארץ באותם הימים, חלה בקדחת ולאחר שלוש שנים עבר לירושלים כדי לקבל טיפול יותר יסודי במחלה ב"הדסה". בין טיפול לטיפול עבד ברפת של מאירשטיין בירושלים, אך כבוגר אוניברסיטה התקבל לרכז את הרפת של משק הפועלות בהנהלת חנה מיזל בנהלל. בשנת 1943 התקבל כרפתן מן המניין בקבוצת השרון שבצמח יזרעאל.

באסיפת ההתאחדות בדגניה הוא ייצג את רפתני הקבוצה. אסיפה זו ידועה באסון הכנרת, בה טבעו 11 רפתנים נציגי ישוביהם – זכרונם לברכה. ב-1946 היה שלמה בין מייסדי השירות להזרעה בעמק; 7 משקים היו הראשונים להקמת השירות. המזריעים נסעו באוטובוס ממשק למשק. למעשה, אז החלה תקופת הטיפול של עדר החלב בארץ. פרופ' איילון, אז וטרינר צעיר, התקבל לעבודה כמזריע מקצועי ומכונית הועמדה לרשותו – לוקסוס בימים ההם.

בשנת 1960 שימש שלמה דורי מדריך לענף הרפת, וב-1965 הוא קיבל שנת לימודים מהמשק. חצי שנה כשומע חופשי בפקולטה לחקלאות ברחובות וחצי שנה של סיור לימודים באוניברסיטאות ורפתות באיטליה, צרפת,

בענף לא קופחתי בשטח הענקת פרסים מכובדים. אך אני מודה, שפרס ההתאחדות יקר לי במיוחד והסיבה לכך היא, שהאכסניה-ההתאחדות שמאז עלייתי ארצה, לפני 56 שנים, היתה לביתי השני. היה זה מרכז פעילות מקצועית וקשר חם עם אנשים בענף. במשך השנים הרבות נקשרו קשרים אמיצים שלי עם ההתאחדות, עם פעיליה, עובדיה, עם חברים ברפתות, עם קהילת המחקר ועם הרפואה הווטרנרית. הקשרים האלה היו מעבר לקשרים פורמליים.

הרפת היתה קרובה לי על כל שטחי פעילותה – טיפוח, הזנה, הזרעה, ממשק, הדרכה, כלכלה ובריאות; ככולם עסקתי בתקופה זו או אחרת.

דבר אחד היה תמיד נר לרגלי – מרכזיותו הבלעדית של הבית הזה. קומם אותי וכך זה עד היום – נסיון של גורמים חיצוניים לקבוע את גורלנו. מעמד זה לא מתאים לפולמוס ולהטפות מוסר, לכן אגיד לסיום רק דבר אחד:

שמרו על עצמאותכם, כבדו את המאמץ, הזעה והפרנסה של חברינו. בל תיהפך ההתאחדות לגוף אמורפי שאחרים מכתיבים את דרכה. שמרו על המבצר של הענף הנפלא הזה, שיישאר תוסס וצעיר, למרות שהוא מתקרב לגיל 70.

בתודה שלמה דורי

אורה אמיר מפליאה עם "שיר ערש לפרה".

הראשונה בארץ ישראל – מתחיל עידן המוזיאון. שלמה החליט לתעד את ראשית הענף בישראל, למען ההיסטוריה ולטובת אלה שירצו ללמוד. בספר האורחים מצאנו כתוב: "הלומד את העבר – ידע לצפות את העתיד". מי שמכיר את שלמה דורי יודע, שאם החליט על מוזיאון – הוא יקום ויהיה. היסוד למוזיאון היה אוספו הפרטי – 300 ק"ג ספרים, מכתבים, מאמרים, כתבות ושאר מוצגים מתחילת הענף. היום המוזיאון קיים ועונה על הדרישות אשר הציבו לו. מבקרים באים, רואים ונהנים וסטודנטים כותבים עבודות. עוד מצאנו בספר האורחים: "ביקור במוזיאון הרפת בהנחיית שלמה דורי – חוויה".

במשך שנות פעילותו הארוכות פירסם שלמה דורי 150 עבודות ומאמרים, כתבות מקצועיות ב"השדה" וב"משק הבקר והחלב", מאמרים בעתונות המקצועית בחו"ל באנגלית, צרפתית, גרמנית ואיטלקית. כמו כן, נתן הרצאות במדרשת רופין בקורסים מקצועיים שונים, הרצאות בקונגרסים בין-לאומיים כנציג בוקרי ישראל בצרפת, פולין וגרמניה והיה חבר בוועדה בין-לאומית לניסוי בפולין ונסיונות בתחומים שונים הקשורים לענף הרפת בארץ. כן השתתף בחיבור הספר "נתונים להזנת בקר" יחד עם בנימין לב ויעקב קלי. חיבר את סיפורי "חדשות מן העבר" שיצא לאור בצורת ספרון.

על כל אלה – ועוד "פשעים" כגון אלה, בשפתו של שלמה – ועל הקשר וטיפוח הענף מאז ועד היום, החלטנו חברי ועדת פרס ההתאחדות פה אחד, להעניק לשלמה דורי את פרס ההתאחדות לשנת 1993. ויבוא על הברכה! על החתום:

אחיעם שני – יו"ר הוועדה

ישראל פלמנבאום – חבר

יונה קמה – חבר; עם גמר קריאת הנימוקים מוסר את הפרס והתעודה לשלמה.

כאן ובמעמד זה משיב חתן הפרס למברכיו: חברות וחברים!

ראשית, אני מודה מקרב לב ובהתרגשות לוועדת הפרס ולמוסדות ההתאחדות עבון הכבוד שהענקתם לי. במשך השנים של פעילותי

האסיפה הכללית ה-37 של התאחדות מגדלי בקר מילואים לדו"ח פעולות האגודה ותשובות לשאלות שנשאלו באסיפה על ידי דניאל פרי, מזכיר המ"ב

- ההתאחדות נמצאת בדיונים עם משרד החקלאות בנושאים הבאים:**
- על פי ההבנה של משרד החקלאות, תעשיית החלב, מועצת החלב וההתאחדות, צריכים להיות מיוצגים על ידי גוף אחד, ובאופן טבעי הגוף המתאים לכך הוא מועצת החלב, מתוך ראייה שכולם גופים של ההתיישבות. אנו טוענים, שתעשיית החלב בחלקה מורכבת ממחלבות פרטיות ובמצב היחסים הקיים היום, תנובה לא נשלטת על ידי כל גוף התיישבותי, ולכן לא ניתן להגיע להצגת עמדות משותפות בחלק גדול של התחומים ולכן, תעשיית החלב והיצרנים צריכים להיות מיוצגים **בנפרד**, ורק בנושאים שבהם יש עמדות משותפות ניתן לקבל את האפשרות של ייצוג משותף על ידי מועצת החלב.
 - שר החקלאות לא מקבל, שהייצוג של ההתאחדות הוא גם על ידי המרכז החקלאי, שהוא אירגון-העל של כל אירגוני המגדלים.
 - שר החקלאות מציע קביעת הסדרים חדשים בתהליך קביעת מחיר החלב ליצרן, שעיקרו קביעת קריטריונים חדשים על ידי גורם חיצוני, ושאותו גורם גם ינהל את המעקב השוטף אחר קביעת מחיר החלב. כל זה כדי למנוע חיכוכים עם האוצר.
 - טענתנו היא, שהמצב הקיים היום שבו המכון לחקר הריווחיות קובע את הקריטריונים, ובו הקריטריונים מתורגמים בשוטף על ידי כלכלנית המרכז החקלאי, שעבודתה מבוקרת על ידי כלכלני משרד החקלאות והאוצר – זאת דרך טובה, יעילה ומוסכמת. טענתנו היא, שכל הרעש שנוצר בתקופה האחרונה סביב קביעת מחיר החלב נובע משינוי הקריטריונים שנעשה מבלי שניתן ליצרנים להשמיע את דעתם. עמידה איתנה של משרד החקלאות מול האוצר על
 - קריטריונים מוסכמים היתה מונעת את החיכוכים.
 - החקלאים עומדים על כך שתופסק ההורדה בגין התייעלות אוטומטית. תביעה זו של החקלאים זוכה להבנה במשרד החקלאות, אך אינה מתבצעת משום שמשרד החקלאות לא מביא נושא זה להכרעה עם משרד האוצר. בתחילת דבריו קבע שר החקלאות, שענף הלול נהרס כתוצאה מחלוקת מכסות ייצור קטנות ונשאלת השאלה, מי היה אחראי לכך, אם לא שרי החקלאות והאוצר בעבר.
 - הרפתנים טוענים, שכדי לשמור על מצב של ענף יעיל ובעל כושר תחרות, יש לצמצם חלוקת מכסות ליצרנים חדשים ולמנוע חלוקה שלא על פי הקריטריונים שקשורים בענף הרפת. שר החקלאות גורס שמכסת החלב באה לשרת צרכים כלכליים שמחוץ לענף הרפת (כגון עזרה ליישוב בקשיים, וצרכים התיישבותיים).
 - מיסחור המכסות יפגע קשה בפרנסת המגדלים הקיימים. את הפנסיה מקבלים הרפתנים דרך מחיר המטרה. הדוגמה שמביא שר החקלאות מענף הלול, שבו יש היום צורך להפסיק ייצור של יצרנים קיימים ולתת להם פנסיה ממלכתית, היא תוצאה של תכנון וחלוקת מכסות לא נכונים, שעולים למשק המדינה כסף רב.
 - **עמדת הרפתנים לעת החלת האוטונומיה היא:**
 - הענף לא יוכל להתמודד עם ייבוא אבקת חלב, חמאה וגרעינים למספוא לשטחי האוטונומיה במחירים המפלים לטובה יצרנים במסגרת האוטונומיה באופן משמעותי, בהשוואה למה שמשלמים בעבור חומרי גלם אלה ליצרנים ותעשיות החלב בישראל.
 - התנאים הווטרינריים והגנת הצומח

ההערכה היא, שהטיפול המתבסס על הידע בתחום התא הבודד יהיה בשנים הבאות גורם מרכזי בטיפול הבקר. למדינת ישראל יש תשתית מחקרית מצויינת וספר העדר שבעזרת נתוניו ניתן לבצע את המחקרים; כל האפשרויות, שניתן לנצל את הידע בתחום זה, מופיעות בחוברת "חקר ומעש" מס' 15 במאמר בשם "שימוש בסמנים גנטיים בניהול וטיפול בקר". השימוש בכלי זה יוסיף עלויות למערכת, אך הוא הכרחי, באם אנו רוצים לשמור על מקומו המכובד ברשימת המטפחים בעולם.

ב־שה"מ התמנה ישראל פלמנבאום כמנהל המחלקה לבקר ויש לתת לישראל את כל העזרה, כדי שיביא את ההדרכה בענף לרמה הראויה ולאחל לישראל הצלחה בתפקיד.

מכסות ליצרנים על פי רכיבים: ההתאחדות תומכת בדרך זו של חלוקת מכסות, אך לא לוחצת על ביצוע מידי.

ביקורת ובקרה על תוצאות בדיקות החלב
לתשלום במחלבות: ההתאחדות זוכה לקבל מתנובה את כל הפרטים והנתונים, ומטפלת באופן שוטף בתיקון ליקויים וחריגות ברמה הארצית של מחלבות רחובות, תל-אביב, תל-יוסף, חיפה, ירושלים, וטנא-גה. משאר המחלבות ההתאחדות לא זוכה לשיתוף פעולה, ולכן לא ניתן לנו לבקר את התוצאות. מן הראוי שהיצרנים המשווקים למחלבות האחרות יפעילו לחץ על המחלבות שיעבירו את הנתונים לבדיקת ההתאחדות.

קביעת רמת התאים הסומטיים של כל המחלבות נעשית במעבדת ההתאחדות בביתן אהרון.

הגביה למועצת החלב נעשית לא על חשבון מחיר המטרה לחקלאי ושימושי התקציב של המועצה מבוקרים גם על ידי נציגיו במוסדות המועצה. יש לציין את פעולתה היעילה והבקרה המסודרת של מועצת החלב.

באוטונומיה ובישראל חייבים להיות אחידים וברמה הנהוגה היום בישראל.

● יצרני ישראל עומדים על זכותם לייצר את מלוא צריכת החלב ומוצריו בישראל.

יש לעודד את הממשלה בעמדתה, למנוע ייבוא בשר טרי ומצונן לישראל. אך יחד עם זה, אין לאפשר ייבוא בקר חי במשקלים גבוהים, המקבל סובסידיה במדינות מהן הוא מיובא. המחיר הגבוה לבשר טרי בארץ נגרם בחלקו הגדול על ידי אגרות שחיטה לא סבירות, עלות השחיטה הכשרה והצורך למצוא פתרון לבשר הלא-כשר.

משרד החקלאות פועל להפיכת שה"מ לחברה ממשלתית. ענף הרפת צריך להיות מעוניין:

- שההדרכה בענף תינתן לחקלאי הבודד ברובה הגדול בחינם, או על ידי גביה מרכזית דרך החלב.
- שתיפעול ההדרכה בענף יהיה מרכזי, ולא אזורי.
- שהכספים המוקצבים לענף לנושא ההדרכה על ידי ממשלת ישראל יינתנו לכל ענף חקלאי על פי חלקו בתל"ג.
- שלאירגון המייצג של הרפתנים תהיה השפעה על נושאי ההדרכה.

האיפיון הכללי של תוכנת הניהול הכוללת את הניהול הכלכלי, נמסרה למכרז בין 12 חברות מחשבים. לאחר סיכום המכרז תפותח התוכנה שתכלול גם הנהלת חשבונות חד-צדדית למשק המשפחתי וקשר עם מרכז המזון. במשק השיתופי תיצור התוכנה קשר עם הנהלת החשבונות המרכזית. עלות הפרויקט ניכרת למדי, אך היתרונות שיצמחו ממנו רבים ביותר.

המגעים להקמת מעבדה מרכזית לבדיקת הגורמים לתשלום עבור החלב הצטננו בגלל נסיגתה של תעשית החלב לפתור מרצון את הנושא בדרך של מעבדה מרכזית.

בהמשך מובאות ההצעות להחלטה, לאישור הצירים לאסיפה. כפי שאפשר היה לצפות, על סמך ההבנה המדוקדקת של ההצעות לקראת האישור באסיפה על ידי הוועדה המכינה, כל ההצעות אמנם זכו לאישור, עד אשר הגיעו לנושא הבחירות. כאן היו השגות והתנגדויות בקשר לבחירת המזכ"ל או/ו חבר המועצה. היה צורך שהיועץ המשפטי של המ"ב יסביר את ההליכים שקובעים על פי התקנון. מפאת הרעש שהקימו כמה חברים באולם, ספק רב אם הם שמעו וקלטו את ההסברים הללו; קרוב לודאי שמעו את עצמם יותר חזק. נראה לי ולכל בר דעת והגיון, שטוב יעשו החברים ובפרט אלה הנבחרים כצירים או/ו פעילים, שילמדו את סעיפי התקנון – כך אפשר לחסוך עצבים וזמן יקר.

בסיכומי של ענין מועמדי המגזר השיתופי שהוצעו, אמנם נבחרו למועצה החדשה של המ"ב, בעוד רשימת המועמדים של המגזר המושבי נדחתה בהצבעה ראשונה, ורק לאחר הכנסת השינויים בהתאם להצעתו של עוזי דובלין מרמת-צבי אושרה הרשימה.

ערעורים בכל הקשור למכסות וחלוקתן, ניתן להגיש לוועדת ערר שבה שלושה חברים: עו"ד, נציג משרד החקלאות, ומזכיר התאחדות מגדלי בקר. ועדת הערר מאפשרת לערער בכל הנושאים הקשורים במכסת החלב, ללא הצורך לפנות לבג"צ.

הבחירות למוסדות ההתאחדות מתקיימות

בדרך הבאה:

- בחירת הנציגים לאסיפה נעשית על ידי כל יישוב בהתאם למספר ההזרעות הראשונות.
- בחירות למועצה על ידי ועדת המינויים של כל מגזר, המורכבת משני חברים מהמגזר המושבי (בועז בורד, ושאול אגרנוב), ושני חברים מהמגזר השיתופי (צביקה קידר ופרץ שורק), אשר פועלים כך שכל רכזי הוועדות האזוריות יהיו חברי המועצה.
- ההצעות למועמדי כל מגזר נשלחו מבעוד מועד לכל רפתן; ערעורים שהוגשו טופלו ושני מועמדים שונו בעקבות ערעורים אלה. חבל שיש חברים, שלא פועלים בצורה מסודרת ובזמן המתאים, וכך בזמן האסיפה מעלים הסתייגויות.

החלטות האסיפה הכללית ה-37 של המ"ב

4. האסיפה מציינת בסיפוק את שיתוף הפעולה והתיאום בין האגודות המשרתות את הענף וקוראת להמשיך ולהגביר את שיתוף הפעולה.
5. האסיפה קוראת למשרד החקלאות, להשאיר את תימחור הרכיבים, או לייבא את הרכיבים שנמצא במחסור. תימחור נכון של הרכיבים ליצרן הוא תנאי המאפשר טיפוח וממשק המותאמים לצרכי המדינה.
6. האסיפה קוראת למשרדי החקלאות והאוצר, להפסיק את השחיקה בתמורה לעבודה שמקבל הרפתן, להפסיק את ההפחתה במחיר החלב בגין התיעלות אוטומטית ולאפשר נוהל התחשבות מוסכם והוגן.

1. האסיפה מאשרת את המאזנים לשנים 1991–1992.
2. האסיפה מביעה הערכתה למועצה, ההנהלה והוועדות היוצאות של המ"ב, לפעיליה, ועובדיה, לרופאי ועובדי "החקלאית", לעובדי האגודות להזרעה והשירותים הווטרינריים, שה"מ, מועצת החלב, "תנובה", המעבדות לבראות העטין, החוקרים בענף וכל המוסדות המלווים את הענף ותורמים לקידומו.
3. האסיפה קוראת להמשך המאמצים להקמת מעבדה מרכזית לבדיקות השונות הקובעות את התשלום עבור החלב, אשר תוסיף לאמינות ולאומון בין היצרנים והמחלבות.

7. האסיפה קוראת למועצת החלב ולמשרד החקלאות, להמשיך ולהשאיר את ענף החלב בתיכנון פרטני ואת מוצריו תחת פיקוח מחירים.
8. האסיפה קוראת למועצת החלב ולמשרד החקלאות, למנוע מכירת חלב גולמי או מוצרי חלב שלא דרך המחלבות הפועלות תחת צו מכסות חלב.
9. האסיפה תובעת מממשלת ישראל, לקיים כהלכתה זכותם של חקלאי ישראל לייצר את מלוא תצרוכת החלב ומוצריו ולמנוע ייבוא מוצרי חלב.
10. האסיפה תובעת מממשלת ישראל, לטפח ולפתח את ענף הבשר מייצור מקומי ולהבטיח תמורה הוגנת לחקלאי עבור עבודתו, כאמצעי לשמירת ריווחיות סבירה.
11. האסיפה קוראת לממשלת ישראל, למנוע ייבוא של בשר טרי מסובסד, אשר מתחרה עם הבשר מייצור מקומי.
12. האסיפה דורשת ממועצת החלב לפעול לכך, שמחיר החלב החריג יהיה אחיד לכל היצרנים ובכל המחלבות.
13. האסיפה תובעת ממועצת החלב, לאכוף פיקוח קפדני על מכסות החלב הפרטניות.
14. האסיפה מברכת על שיתוף הפעולה הפורה עם החוקרים הקשורים לענף ופונה לממשלת ישראל ולמשרד החקלאות להגדיל את התקציבים שהיא מעמידה לרשות המחקר בענף ולכלול את הענף בתקציב המחקר של המדען הראשי של משרד החקלאות.
15. האסיפה מטילה על ההנהלה, להמשיך במאמץ ליצירת מערכת ממוחשבת לניהול עדר בצורה אחידה, שתהיה משולבת עם מערכת ספר העדר ושתכלול בתוכה את הסיכום הכלכלי.
16. האסיפה קוראת למוסדות המ"ב הנוגעים בדבר, לבחון את כיווני הטיפול בכל הנוגע לשיפוט גופני, רמת התנובה, הרכב החלב, וערכו של הבשר בהשבחה.
17. האסיפה קוראת למועצת החלב ולמחלבות, להגביר את המאמצים לעידוד צריכת החלב ומוצריו.
18. האסיפה תובעת פעולה לצמצום הפער בין איכות החלב בשער המשק לבין זו שבשער המחלבה.
19. האסיפה מברכת על שיתוף הפעולה בין המעבדות הבודקות את טיב החלב והרכבו בתנובה ובביתן אהרון, ופונה למוסדות ההתאחדות לפעול להגברת שיתוף הפעולה עם המחלבות האחרות שיביא להגברת האימון והאמינות של המחלבות.
20. האסיפה קוראת לבעלים של תנובה ודורשת מהנהלת ההתאחדות לפעול לכך, שאגף החלב יהיה גוף עצמאי בייצור, בניהול ובשיווק, שישאב את סמכויותיו מייצרני החלב על פי חלקם בייצור.
21. האסיפה מטילה על המועצה לבדוק ולהכין הצעה להקמת בית הרפתן, בו ירוכזו משרדי ההתאחדות, מעבדות החלב, מרכזי המחסבים וספר העדר, ובעתיד גם "החקלאית".
22. האסיפה מטילה על ההנהלה, לפעול בדחיפות לשינוי מערך ההדרכה בענף.
23. האסיפה בוחרת את חברי המועצה החדשה בהרכב הבא:

רמת יוחנן	דניאל פרי
מרחביה	תלי שור
עמיר	ישראל הדרי
רגבה	בכר אברהם
עינ-גב	מריו טינסקי
יפעת	יוסי ביגון
נחשולים	צביקה קידר
חפץ-חיים	פרץ שורק
אור-הנר	סרחיו אניחוביץ
גרופית	מאיר רמון
עינ-חרוד מאוחד	עוזי בן-ארי
מענית	אורית חמו
מגן	דוד לב
עינ-הנצי"ב	עופר גלסנר
קל"ה	חיים נעמי
משואות יצחק	דוד ליפטשר
כפר ורבורג	שאול אגרנוב
כפר הס	בועז בורד

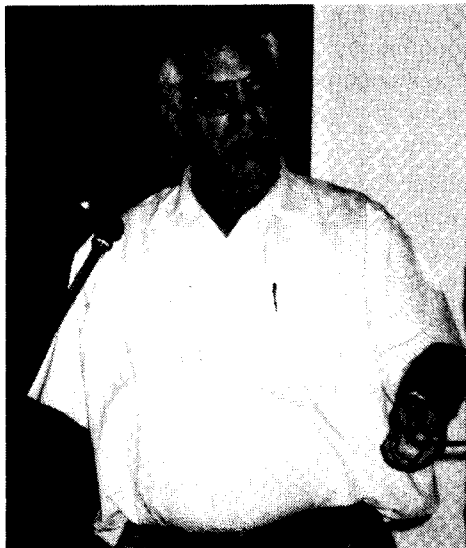
עצמון מלצר	כפר ידידיה	בנימין קלימי	פטיש
זיו מטלון	באר-טוביה	עוזי אנגל	יקנעם
דני גרוס	גבעת יואב	יהודה שילה	מחולה
ישראל גלברמן	כפר קיש		
קוגל גדעון	כפר ויתקין		
דובלין עוזי	רמת צבי		
זיו ארבל	כפר יחזקאל		
כהן נתי	פארן		
יעקב שלמה	שדמות דבורה	שמחה ידידיה	יו"ר - קיבוץ סעד
זלצר יוסף	שפיר	בניה ראביד	מושב באר-טוביה
יצחק פייגין	תל-עדשים	יהודה לפיד	מעגן מיכאל

24. האסיפה בוחרת את ועדת הביקורת בהרכב הבא:

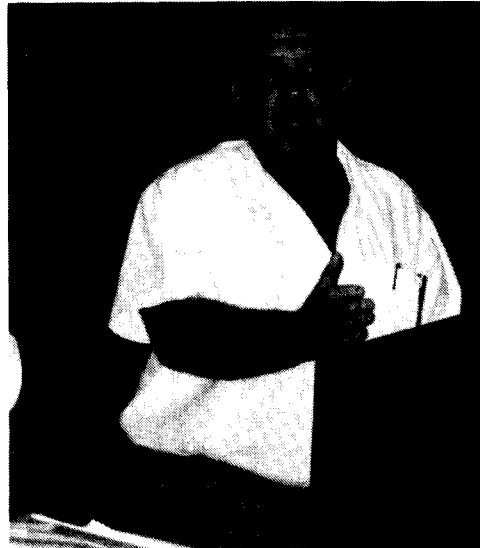
האסיפה הכללית ה-57 של "החקלאית"

ענף הבקר במשקיננו. הרצאה מעניינת מאד, שהיה רצוי להביאה לידיעת כלל ציבור הרפתנים. לאחר דיון קצר, אושר המאון של האגודה ונבחרה המועצה וועדת הביקורת.

מילואים לדו"ח על ידי מנכ"ל "החקלאית" **בועז בורד** ובהמשך, הרצאתו של **ד"ר עודד ניר** ובה הסברים מפורטים על הפעילות הווטרינרית של האגודה. הובאו מספרים מאירי עיניים, בליוויית הקרנת שקפים, על מכלול הבעיות הנוגעות לרפואה, תרופה ורופאים בהקשר של

ד"ר עודד ניר, "החקלאית".

בועז בורד, מנכ"ל "החקלאית".

[illegible]

הנכם מוזמנים להשתתף בסמינר והרצאה מפי מרצה אורח, הפרופ' סטיב ניקרסון – מומחה לפיזיולוגיה של התחלובה – מתחנת הנסיונות לבריאות העטין באוניברסיטת לואיזיאנה, ארה"ב בנושא:

הרצאת האורח תהיה בשפה האנגלית. הסמינר יתקיים ביום ב', 6 בדצמבר 93, בשעה 10.00 באולם הסמינרים של המכון לבעלי-חיים שבשטח הפקולטה לחקלאות ברחובות, בליווי שקופיות. סיום משוער בשעה 12.30.

ועדת ממשק חליבה